

Защо хората биятъ магарето.

(Легенда).

Това се случило следъ потопа.

Дѣдо Ной билъ пусналъ вече на свобода всички животни и съ баба Ноевица чистѣли ковчега. Доволенъ, че страшното минало, дѣдо Ной ринѣлъ и напѣвалъ набожни пѣсни. Мела следъ него баба Ноевица и тихо му отпѣвала. И работата спорѣла. Но когато наближили да свършатъ, дѣдо Ной изведнажъ хвърлил лопатата и като оживенъ изкочилъ отъ ковчега. Заоглеждалъ се насамъ — нататъкъ. Затюхкалъ се.

— Защо се тюхкашъ, Ное? — попитала го отъ прага изплашената баба Ноевица.

— Остави се, бабо! Языкъ — сбъркахъ! Тю, какъ забравихъ!

— Какво забрави?

— А че забравихъ да задържа едно животно. Кой ще ни носи дрѣвца? Я вижъ гората колко е далече!

И продължавалъ да се тюхка и оглежда дѣдо Ной. Но освенъ дветѣ ежчета, които си почивали недалечъ отъ ковчега, не се виждало никакво животно.

* * *

Минало време. Еднажъ дѣдо Ной отишѣлъ въ гората за дърва. Набралъ сухи съчки, вързалъ ги съ жилава лозовина и тъкмо се накарналъ да се задене

гледа: недалечъ отъ него магарето. Зарадвалъ се Оставилъ съчките и право при него.